

Kommunalbestyrelsen skal yde eventuel nødvendig betaling for indretning, der kan gøre den pågældende bolig egnet som bolig for pensionisten, for eksempel ved at fjerne dørtrin for den, der skal bruge kørestol, eller isolere pensionistens normale opholdsværelser. Der er her tale om et supplement til § 59 i den sociale bistandslov og ikke om nogen som helst indskrænkning i denne bestemmelse. Kommunen skal også sørge for, at en hjemmesygeplejerske sætter den pårørende rigtigt i gang med de daglige arbejdsopgaver, der følger med pasningen. De pårørende modtager et vederlag, i første omgang 3.300 kr. månedlig. Beløbet er skattefrit, og pensionisten bevarer retten til at oppebære folke- eller invalidepension ubeskåret.

Den pårørende behøver ikke at være i slægt med pensionisten. Det kan f. eks. være en nabo, en tidligere arbejdskollega eller en anden, som pensionisten har et venskabeligt forhold til.

Det er helt klart den afgørende betingelse for familieplejen, at den er lægeligt og trivselsmæssigt forsvarlig.

Medlemmer af fremskridtspartiet har tidligere fremsat lignende lovforslag. Senest L 183 af 13. februar 1979. Det blev førstebehandlet den 20. marts 1979 (spalte 8356-8371), men aldrig færdigbehandlet i socialudvalget.

Debatten bekræftede desværre, at socialisterne var mere optaget af at markere sig i kønsrollevindkampen og at gavne personalegrupper med socialuddannelser og rette fagforenings- og partibog end i at styrke familierne ved, at for eksempel en datter får lejlighed til at passe sin gamle mor eller far. Hvis hun synes bedre herom og fik økonomisk mulighed dertil, frygter flertalspolitikkerne, at kvindeskønvoteringen ude på arbejdspladserne ikke kan holde. Derfor afviste regeringen og dens følge lovforslaget.

Fremskridtsopfattelsen er stik modsat: Sociallovgivning skal helt igennem og konsekvent indrettes til gavn for de socialt svagt stillede. De ældre og handicappede skal ikke – som det nu desværre ofte sker – nedvurderes, så de alene bruges som alibier for de herskende klassers bestræbelser på at hype egne karrierekartofler eller som løfteredskaaber for absolut at gennemtrumfe egne fikse ideer om, at almindelige mennesker skal opføre sig, ikke som de selv vil, men som det passer ind i herskerklassens særlige forestillingsverden.

Fremskridtspartiet kæmper for, at hvert enkelt menneske kan opnå kår, som passer bedst for hende eller ham. Hellere en kærlig datterpleje end nidkær håndhævelse af regulativer om faggrænser,

arbejdstid, monopoluddannelser og betalingsnormer.

Forslagsstillernes skøn over lovforslagets umiddelbare økonomiske konsekvenser er følgende for året 1982-83:

Flyttes der – omregnet til årspladser – 10.000 plejehjemsklienter, sparer det offentlige	2.000 mill. kr.,
hvoraf ganske vist en del er indkomstskattepligtige lønninger osv., men på den anden side skal der selvsagt på anden vis sørges for overbeskæftigelse i samfundet. Disse plejehjemspladser betales med pensionsindeholdelse m. v. med.....	220 mill. kr.
Bruttobesparelse	1.780 mill. kr.
Til plejevederlag, husindretning osv. medgår sikkert	680 mill. kr.
Besparelse	1.100 mill. kr.

Eneafgørende er naturligvis lovforslagets tekst. Dets begrundelse er for så vidt ligegyldig, når man skal afgøre, om man vil støtte det eller ej, og det er naturligvis heller ikke noget holdbart argument mod lovforslaget, at det ikke løser alle problemer for alle pensionister. Naturligvis er der meget at gøre også på andre områder. Det må blot ske i form af andre initiativer som f. eks.:

- Højere folkepension, jfr. L 95 af 15. januar 1980, se Folketingstidende 1979-80, 2. samling, forhandlingerne sp. 3206 og 5659 samt tillæg A sp. 1875.
- Udbygget hjemmehjælp, jfr. Fremskridt 3/78 side 19 og Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 11995 f.
- Flere serviceboliger med portner, fællesspisesal, sygeplejerske osv., jfr. finanslovændringsforslag nr. 1383 af december 1980, der står i grel modsætning til den af flertalspartierne førte politik, som er resulteret i, at der »til nybyggeri af beskyttede boliger m. v. påregnes et fortsat fald, således at niveauet i 1981 er ca. 25 pct. under 1979-niveauet« (se budgetredegørelsen fra maj 1981, side 138).
- Oprettelse af flere døgnplejeordninger, så pensionisten let kan tilkalde hjælp alle ugens 168 timer, se fremskridtsændringsforslag nr. 1447 om at afsætte 100 mill. kr. hertil på finansloven 1981.
- Frit lægevalg, jfr. Folketingstidende 1978-79, forhandlingerne sp. 3733 og 3834.